

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Matrimonium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Si dicat vir: Continerē iam volo; nolo autē vxor, non potest, quod enim tu vis, non vult illa. Nunquid per continentiam tuam debet illa fornicaria fieri? si alii nuperit te vivo, adultera erit. Non vult Deus tale damnum tali lucro compensari. Redde debitum: & si non exis, redde: pro ta bñact. one perfecta Deus tibi computabit, si non quod tibi debetur, exis, sed reddis, quod debetur vxori. *Idem super I salm. 146. Et habetur in 33. q. 5. Si dicat.*

In coniugio quis politus, quæcumque peccata fecerit, non propriam inflicant coniugem, sed fornicatio vxori e conquinat. ut iam non sit viro suo licita, sed adultera. *Hieron. in epist. Pauli ad Corinthios Et habetur 32. q. 1. In coniugio.*

Quomodo virginibus ob fornicationis periculum concedit nuptias, & excusabile facit, quod perse non appetitur, ita ob eandem fornicationem vitandam concedit viduis secunda matrimonia contrahere. Melius est enim, licet alterum & tertium, vnum virum nosse, quam plurimos. id est, tolerabilius est vni homini prostitutam esse, quam multis. Siquidem & illa in Euangelio Samaritana iuxtam manum habere se dicens, arguitur Domino. quod non sit vir eius. Vbi enim numerus maritorum est, ibi vir, qui proprie vnus est, esse desinit. Vna costa à principio in vnam vxorem versa est. Et e-runt, inquit, duo in carne vna. non dicit tres. neque quatuor, alioquin non duo, sed plures. *Idem in virginibus. Et habetur 31. q. 1. Quomodo.*

Aperiant, quæso, aures obsecratores mei, & videant, me secundas nuptias & tertias in Domino concessisse. Qui secundas & tertias nuptias non damnauit, primum potui damnare matrimonium?

Non damno bigamos, ino nec trigamos; & dici potest, octogamos.

Ego nunc voce proclamo libera, non damnari in Ecclesia bigamiam imo nec trigamiam: & ita licere quinto & sexto, & vltra, quomodo & secundo marito recte nubere. *Idem ad I anmachiā. Et habetur 31. q. 1. Aperiant.*

Precepit Dominus, vxorem non debere dimitti, excepta causa fornicationis: & si dimissa fuerit, manere in nuptiis, quidquid vir præcipitur, hoc consequenter redundat ad feminas: neque enim adultera vxor dimittenda est & vir mæchus retinendus est. *Idem ad Oceanum de morte Fabiola. Et habetur 32. q. 5. Præceptis.*

Sicut boni filii adulteriorum nulla est defensio: sic mali filii conjugatorum nullam crimen est matrimonium: quia non in feminibus, sed in voluntate nacentis, causa vitiorum est atque virtutum. *Idem in epist. ad Rusticum.*

Iuvenes verò hoc sunt admonendi modo, ut si vxores habeant, doceantur castè viuere cum vxoribus suis, alienam sciāt esse sceleratum cōtingere. *Idem ad Damasum.*

Nemo enim melius scire potest, quid sit vxor vel mulier, illo, qui passus est.

Quæ enim mihi incumbet necessitas venire in dubium, verum bona an mala futura sit, quam duxero? Melius est, inquit, habitare in terra deserta, quam cum vxore litig oia & iracunda. Quam rarum sit vxorem sine his vitis inueniri, nouit ille, qui duxit vxorem. Vnde pulchre Varius Geminus sublimis orator: Qui non inquit, litigat, cecebs est: Melius est habitare in angulo tecti, quam cum vxore maledica in domo communi. Si domus communis est mariti & vxoris, erigit vxorem in superbiā, & contumeliā viro facit, quanto magis si minor vxor fuerit. & in domo eius vir manserit? Incipit enim non vxor, sed domina esse, & viro, si offenderit, migrandum est. Scilicidia eliciunt hominem in die hyemali de domo sua: similiter & mulier maledica de propria domo, assiduis quippe iurgis & quotidiana garrulitate facit perfluere domum eius, & eicit eum de adibus suis, id est, de Ecclesia. *Hieron. contra Iouin. cap. 15. lib. 1.*

Veniam ad maritatus, quæ mortuis vel occisis maritis suis, superuicere noluerunt, nec cogentur secundos nosse concubitus: & quæ mire vnicos amauerunt maritos, vt sciamus, bigamiam apud Ethnicos etiam reprobari. Dido soror Pygmalionis multo auri & argenti pondere congregato, Aphricam nauigauit, ibique urbem Carthaginem condidit, & cum ab Iarba reg. Libya in coniugem peteretur, paulisper distulit nuptias, donec conderet ciuitatem, nec multo post, extracta in memoriam mariti quondam Sichæi, Pyra, maluit ardere, quam nubere. Cæta mulier Carthaginem condidit, & rursum eadem vrbs in castitatis laude finita est. Nam Hadruba-

lis vxor capta & incensa vrbe, cum se cerereta Romanis capiendam esse, apprehensis ab viro que latere parulis filius in subiectum, domus suæ deuoluit incendiū. Quid loquar Nicerati coniugem? quæ impatiens iniuriæ viri, mortem sibi ipsa conscruit, ne triginta tyrannorum, quos Lysander victus Athenis imposuerat, libidinem sustineret. *Idem contra Iouin. cap. 27.*

Fertur Aureolus Theophrasti liber de nuptiis, in quo querit, An vir sapiens ducat vxorem? Et cum desinisset, si bona esset, si bene morata, si honestis parentibus: si ipse sanus ac diues, sic sapientem aliquando inire matrimonium statim intulit: hæc autem in nuptiis raro vniuersa concordant. Non est ergo vxor ducenda sapienti. Primum enim impediri studia philosophiæ, nec posse quenquam libris

& vxori pariter inferuire. Multa esse, quæ matronarum necessaria sunt: pretiosæ vestes, aurum gemæ, sumptus scelerata, pellex varia, lecticæ, & excedra deaurata. Deinde per uxorem garrula conuassationes: Illa oratione procedit in publicum, honoratur ab omnibus, ego in conuentu femininarum, nihil spero. Cur alpiciebas vicinam? Quæ cum ancilla loquatur, De foro veniens, quid attulisti? Non amicum habere postulationem, sed aliter amorem odio sui suspicatur. Si dicitur, inceptor in qualibet vrbum fuerit, nec vxorem linquere, nec mentem. Adde, quoniam nulla est vxoris electio, sed qualis obuenierit, habenda: si iracunda, si fatua, si deformis, si hypochondriaca: quodcunque vitii est, post nuptias dicitur. Ergo quæstus, canis, & vilissima mancipia, vestes quoque & lebetes, & gæneum, calix & vrcolus fictilis, probantur prius, & sic certant, la vxor non offendetur, nec ante displicat, quam ducatur. *Idem cap. 28.*

Legimus, quendam apud Romanos nobilem, cum eam arguerent, quare vxorem formosam, & castam, & diuitem retulisset, pretendisse pedem & dixisse eis: Et hæc solarius, quem videtur vobis nouus & elegans, sed nemo scit, præter me, vxorem mat. Scribit Herodotus: quod mulier deponat cum velle & incundiam, & nosler Comicus fortunatum putat, qui nauis quæ rem duxerit, *ibid. c. 29.*

Refert præterea Seneca, cognouisse, se quendam ornatum, quem qui exiturus in publicum, facta vxoris peccata colligebat, puncto quidem hore presentia eius carere poterat, postquam nullam sibi, nisi alternis tactis labris vir & vxor haucitaret, deinceps non minus inepta facientes, in quæ improbia vxoris affectus erumpebat. Origo quidem amoris honesta est, sed ingritudo deformis. Nihil autem inest, quam ex honesta, in infamiam. Vnde & Sextus in Sententiis: Adulter est, in nuptiis vxorem amator ardior in aliena quippe vxore omnia sua visus est, in sua nimis Sapiens vir iudicio debet amore commiserari affectu. Reget impetus voluptatis, nec præcepta feruere commiserari nihil est tædium foedius, quam vxorem amare, quali admodum. *Idem contra Iouin. lib. 1. cap. 10.*

Multa sunt, quæ præclara ingenia nobilitant: Multa etiam proprie pudicitia est. Hæc Lucetiam Bruto æquauit, sed etiam iam prætulit, quoniam Brutus non posse ferre a uxore laudat. Hæc æquauit Corneliam Græcho, hæc Porcium interitum notior est marito suo Tanquil. Illum inter multa regem iam abfcondit antiquitas. Hanc raro inter feminas vna seculorum omnium memoria, quam vt excidere possent, *ibid. lib. 1.*

Cum initiatur coniugium, coniugii nomen adfiscitur. Nihil floratio virginittatis non facit matrimonium, sed pacto coniugii Denique cum mulier viro coniungitur, coniugium est, cum puella viri admixtione cognoscitur. *Amb. lib. de virginibus. lib. 27. q. 2. Cum initiatur.*

Nec illud orioflum, quod cum veniret Rebecca vidit Hædæbulantem: & cum interrogasset, quis esset, cognouit, quod ipse cui duceretur vxor, defendit, & caput obnubere sum cepit, & dicens, verecundiam in nuptiis præire debere. Inde enim & dicitur, quod pudoris gratia se puella obnubere. *ibid. Et hab. q. 5. Nec illud.*

Si quis desponsata sibi & tradita viro, rite coniugium, vxorem *idem ad Patern. Et hab. 27. q. 2. Si quis desponsata.*

An quod in subditos nefas est, in comparem fas est? Dimittit ergo vxorem quasi iure, sine crimine: & putas hoc tibi licere, quæ humana non prohibet: sed prohibet lex diuina, qui hominum adsequeris. Deum vterere. Audi legem Domini, cui obsequantur, qui leges fecerunt: Quos Deus coniunxit, homo non separare. *Idem Et hab. 33. q. 2. An quod in.*

Propemodum non inferioris virtutis est, abluere coniugem, quod aliquando delectauerit, quam coniugii oblectamenta. Copula nuptialis non est quasi copula vitanda, sed quali necessitatis sarcina declinanda. *Idem lib. de Viduis.*

Sunt, qui dicunt, religionis gratia coniugia debere dissolui: verum sciendum est, quia est hoc lex humana concessit, lex tamen diuina prohibuit. Per se enim Veritas dicit: Quos Deus coniunxit, homo non separare: quæ enim ait: Non licet dimittere vxorem, excepta causa fornicationis. Quis ergo huic cælesti legi contradiat? Scimus, quia scriptum: Erant duo in carne vna. *Gregorius Theodiste patricæ. Et habetur 27. quaestione secunda. Sicut discunt.*

Bonum est coniugium, sed mala sunt, quæ circa illud huius mundi cura succerunt. Dum ergo tenetur, quod non nocet, ex rebus iuxta positus committitur plerumque quod nocet: Sicut sepe rectum mundumque iter pergitur, & nocet.

PC
POLY

namque in via veribus per vestimenta retinemur. In via
... non offendimus. sed a latere nascitur, quo punga-

Matrimonium procellas cum difficultate tolerant, coniugii
... melius est nubile quam viri. Sine culpa enim ad-

Matrimonium quidem non facit coitus, sed voluntas, & ideo
... separatio corporis, sed voluntatis: ideo qui dimit-

Matrimonium quidem non facit coitus, sed voluntas, & ideo
... separatio corporis, sed voluntatis: ideo qui dimit-

Matrimonium quidem non facit coitus, sed voluntas, & ideo
... separatio corporis, sed voluntatis: ideo qui dimit-

gitur, nec ipsa culpa procreandi dissolvatur: posset enim homo ste-
rilem dimittere uxorem & aliam ducere, de qua filios haberet, & ta-

Vique adeo inter viuentes manent inita iura nuptiarum, vt po-
tius inter se sint coniuges etiam separati, quam his quibus adhe-

Si tu abstinere sine uxoris voluntate, tibus ei fornicandi licen-
tiam, & peccatum illius tuz imputabitur abstinentie. *ibid. & hab.*

Non erit turpis, neque difficilis, etiam post patratam atque purga-
tam adulteria, reconciliatio coniugii, vbi per claves regni celo rum

Adulterii malum vincit fornicationem. *ibid. & habet 32. quest. 7.*

Licite dimittitur vxor ob causam fornicationis, sed manet vin-
culum prioris: propter quod fit reus adulteri, quicunque duxerit

Apostolus, nisi ex consensu ad tempus, vt vacent orationi, vetat
coniuges carnali iniuncte fraudare debito. *ibid. & hab. 32. q. 4. can.*

Fieri potest, vt vir dimittat uxorem, ea usa fornicationis, quam ex-
ceptam Dominus esse voluit. Iam vero si nec illi nubere, concedi-

Dominus ad illud confirmandum, & non facile dimittitur vxor,
solum fornicationis causam exceptit: ceteras vero innumerabiles

SENTENTIAE POETICAE.

Varro Satyra, quae inscribitur Menippaea.

Vitium coniugis aut tollendum est, aut ferendum,
Quod si tolli vitium, commoatorem coniugera praestat.

Horatius in i. lib. ad
Ovidius de arte amandi in libro primo, capitulo octavo.

Phocylides.
Et si quis vitium coniugis, aut tollendum est, aut ferendum,
Quod si tolli vitium, commoatorem coniugera praestat.

Heliodorus.
Neque mulier malum virum venisse si dines sit.

Virginius in i. libro de re publica, capitulo octavo.
Mater in idem, mala pro dicit, & quos dicit, quos dicit.

Ex primo Epigram.
Et si quis vitium coniugis, aut tollendum est, aut ferendum,
Quod si tolli vitium, commoatorem coniugera praestat.

UNTER

Omnis uxor, esse xuxu...
Altera uxor, xuxu...
Non est ducens uxorem, qui non tempestiuis agitatur.
Ducunt omnes, & ducunt uxorem scientes.
Plaut. in Aulular.

Dupmodo moderat a recte ueniat, dot a est facti.
Ha sunt atque alia multa in doris magna
Incommoditates sumptuosas, intolerabiles:
Nam qua indotata est, ea in potestate est uiri.
Datat a malitiam & malo & damno uiror.
Laudant sapienter factam & consilio bono,
Opulentes pauperiorum filias,
Vt indotatas ducant.

Idem in Stich.
Bonas mulieres aquum esse facere, ut absentes uiros
Perinde habeant, quasi presentes sint.
Solutitia est, uenatum ducere inuitos uanes.
Ego si est uxor inuita, que ad uirum nuptiarum datur.

Quid. epist. Hermion ad Orest.
Nec turpe marito est,
Esper. doro charo bella iulisse thoro.
Idem epist. Deianira ad Herculem.
Quam male iniquales uenimus ad aratra inuenimus.
Tam premittur magno coniuge nupta minor.
Si qua uoles apte nubere nube pari.

Idem lib. ait. amandi.
Lites surgant nuptiarum, uiri nuptiarum, mariti,
Ius, uicem credunt rem sibi semper agi.
Hac decet uxores, doti est uxorita lites:
Audiat optato semper antea sonus.

Idem Trui lib. 2. eleg. 6.
Esse bonam facile est, ubi quod uisus esse remotum est,
Et nihil officio nuptiarum quod obstat habet.
Cum Deus innotuit, non se subducere uymbe.
Id demum est pietas, ad socialis amor.

Idem Trui lib. 2. eleg. 6.
Felix, Admeti coniux, & electus uxoribus,
Et quocumque uirum inuenerit, amant.
Catull. in Epithalamio.
Esse ne pugna cum tali coniuge uirgo.
Non aquum est pugnare, pater cui tradidit ipse.
Ipse pater cum matre quibus parere necesse est.
Virginitas non tota tua est: ex parte parentum est.

Tertia pars patris pars est data a tercia matris,
Tertia sola tua est, noli pugnare duobus,
Qui genero sua uirga simul cum dote dederunt.
Idem eleg. 2.
Si magis o nupta, semper concordia, uestras
Semper amor sedes incolat astitus.

Martial. lib. 1. ad Flaccum.
Qualem Flacce uelim, quare, nolim uxoritiam?
Nolo nimis facilem, diffisilem, nimis,
Nud quod medium est, atque inter utrumque probatior.
Nec uolo quod cruciat, nec solo quod sariat.

Martial. lib. 6. de Telcina.
Quenubis cories, non nabit, adulter a lege est.
Idem lib. 8. ad Priscam.
Uxorem quare locupletem ducere nolim,
Quare uxoritiam nubere nolo mea.
Inferior matrona suo sit, Prisce mariti:
Non aliter sunt femina uirque, pariti.

Iuuenal. Sa. yr. 6.
Veniant a dote fugite,
Libertas emitur, coram licet inuariat, at que
Rescribat, uirga est locuples, qua nuptis auaro.

Facies, non uxor amat ur.
Nullane de tantis gregibus tibi digna uidesur?
Sic for mos, decens, diues, secunda, uer uxor
Porcibus disponat auos, int altior omni
Crinibus effusis bellum dirimente babinas,
Rara aus in terris nigros, simillima cygno.

Quis feret uxorem, qui constant omnia malo,
Mala uenustam quam Cornelia mater
Graecorum sicum magnis rursus tibus offerit
Grande supercilium, & numerus in dote triumphos.
Huius enim rari summas, voluptas

Nulla boni,
Nihil inquam inuicem donabis coniuge, uendes
Hac obstante nihil, hac si noli, emetur.
Hec dabit affectus,
Nulla inquam de morte hominis cunctatio longa est,
O demens! ita feruus homo est? nil ferit, ubi
Hac uolofic iubeo sit pro ratione uoluntatis,
Imperat ergo uiro.

Semper habet lites, alternaq, iurgia bellis,
In quo nupta inces, minimum datus sit in ille.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE

Communicatio uel conuinctio uiri & foeminae in matrimonio
Irrationabilis est solum gratia prolis procreandae. In
autem non solum istius gratia proles procreandae
iuuentur a filiis potentibus parentes impotentes in foemina
ut quae parentes potentes parentes facere filios impotentibus
pian a potentibus senio affecti.

Natura fecit unum animalium coniugium forte, & in
sculum: ut uideatur pro fortitudine sibi illata: alioquin
scilicet foeminam, ut magis se custodiat pra timore.
Oportet uirum puellam ducere in uxorem, ut doceat eam
mores. Arist. lib. 1. de gen.

Mulieres coniugari congruit circa aetatem annorum
cim: uiros uero circa aetatem triginta sex annorum. Lib.
Politicozum.
Dilectio magis eligenda est, quam coitus: quia dilectio
dum bonam uoluptatem, & coitus secundum actum corporis.
Idem lib. 2. Prior.

Decet domum mulierem bene dispensare, salua fide
nia, que intrinsecus, & obsequentem esse uiro. Plaut. in
Virgines sine dote nubere Lycurgus iussit, ut nuptiarum
nia causa eligerentur, fuerusque matrimonium sit uis
tam nullis frenis dotium tenerentur.

Nulla tam bona uxor est, in qua non inuenias quidam
perius benigna coniuge, ita nihil infesta muliere crudeliter
tur uxor aut tutum refugium, aut poenale tormentum.
Cum quidam letanter diceret Diogeni, se de nouo dote
rem, ait illi: Paruum solatium, & magnam sollicitudinem
tus.

Euripides (ut ait Boethius) carentem liberis infortunatam
esse felicem. Laert. Diog. de uita & moribus philis.
Vnicuique pater Themistoclem consulente, uirum cum
sed ornato: an locupletis, sed parum probato collocat. Cui
Malo, inquit, uirum pecunia, quam pecuniam uis in
Quo dicto stultum monuit, ut generum potius, quam uirum
neri legeret. Valer. Max. lib. 7.

Virgo formosa, & si sit oppido pauper, tamen abunde
fert quippe ad maritum nouam animi indolem pulcherrimam
tiam, floris adimentum: ipsa uirginitatis commendat
rito omnibus acceptissima est matris. Nam quod
dotem accepit, potes, cum liberuerit, ne sis beneficium
mae ut acciperas, retribuere, pecuniam renumerat, manum
stituerit, domo demigrate, praedix credere, sola uirginitas
est, reddi nequit, sola apud maritum ex rebus dotalibus
uidua autem qualis nuptis uenit, talis duotio digne
fert impossibile, sed ueniam alio perflora. Lucian. de
Magia. lib. 2.

Diuites inferiores nuptias non recusant, & locupletes
fortias inopes consequantur, & si uires opum non cogunt
nia tamen diuersa miscenda esse, ut iracundo tranquillum
de dato homini incitator mulier applicetur, ut talis
tionum remede sit, loboles natura discrepante confecta mon
uentu meliore coalescat, & ita compositum domum
ciuitas augetur. Idem de dogmate Platoni.

Si sine uxor possidemus, Quiritis, esse, omnes a nobilitate
mus. Sed quoniam ita natura tradidit, ut nec cum uxor
mode, ne sine illis uillo modo uiri possit, saluti perpetua
quam breui uoluptati consulendum. Aul. Gell. 1. de uita
uerba Metekli.

APHORISMATA.

Theles, roganti matri ut matrimonium iniret, non dicit
pus, dixit: deinde maior natu, non amplius esse tempus.
in Srob.
Idem interrogatus, cur in vigore aetatis liberos non procreat
respondit: Quia nolui sponte negotium uice facillius, & cum
quillitatem turbare. Srob. serm. 66.

Lycurgus dicebat, cum semel uxor beneuolentia in matrem
priuata est, minime uitalium est reliquam uitam esse. Srob. de
sermone.
Epaminondas interrogatus, quidam trilitatis caperet uis
ptis? respondit: pro patria mori non dubitare. Srob.

SIMILITUDINES.

Lactantius. Sicut dedit nobis oculos Deus, non ut spectamus
ptatemque capiamus, sed ut uideamus propter eos, qui perire
uite necessaria: ita genitalem corporis partem, quod comit
docet, nulla alia causa nisi efficiende lobolis acceptimus, non
de cultu diuino.

Plutarchus. Ut rex Musice studiosus complures reddidit
literarum studiosos doctos, aleator acaiores, rapax, rapaces
comprus similem efficit uxorem, uoluptatibus incoacacem
stus & sobrius castam & sobriam in Moral.
Vt qui non feruus uxores locum edocto, aut bibere docent.

PC

POLY

abfentibus: Ita qui non communicant lufus & ...

ADAGIA.

Quisquis cum ea, quam non amat ...

BIBLICA EXEMPLA.

Abraham Dominus vocatur a Sara vxore fua, Gen. 18. v. 12. i. Petr. ...

EXEMPLA PROFANA.

M. Cato Cenforius vxorem nobiliorem, quam opulentiorum ...

HEROGLYPHICVM.

Et Oculorum disciplina illud promptum est: vt si quis nu ...

EMBLEMATA.

In fidem vxoriam. Emblemata ex c. Andr. Alciati.

Hac fidei est species: Veneris quam feducat arbor, Malorum in leua non male amus erit.

Viperam ab ftomacho dir a Venena vomit. Murenam, ciens ingentia ftibila tollit, At ftimul amplexus appetit illa viri.

Medicina.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Medicina, Græce iatpēia, & iatpēia medeor, & iatpēia, o. medicus dicitur. Est autem duplex medicina, fcilicet remouens morbum, & promouens ad perfectam fanitatem.

Medicina, Hebr. Rephah, remedium, fanitas, & Marpe, ierem. 30. 13. Præm. 4. v. 6. a fine, & 12. 18. a verbo Raphah, fanauit, medicatus est, curauit morbum.

Medicina, fecundum Celfum lib. 1. diffinitur, quafi via quadam (quam ius dicitur Græci nominant) eorum, quæ in morbis communia funt, vel contemplatrix.

Officium esse medici dicit, vt celeriter, & iucunde curet. idem Celf. l. 3. c. 4. de cur. diuer. gen. Architas Tarentinus dicebat, quinq; species esse medicina: aliam dici Pharmaceuticam, quæ morbis medicata potione subueniat: aliam Chirurgicam, quæ fectione & vifione curet: tertiam, quæ sola vinctus ratione & ordinatione arceat ægritudinem, appellariq; Dieteticam: quartam, quæ ex celeri difcretionem morborum fuccurrat ægris, vocariq; Nocturnam, quintam, Adnutricem dici, quod fit: nouo auxilio doloribus continuo liberet. Luert. l. 3. de Sic. philofoph.

BIBLICI LOCI.

Medicina a Deo creata, Eccl. 38. 1. Ec. Medicus quibus neceffarius, Matth. 9. v. 11. Marc. 2. v. 17. Luc. 9. v. 31. Medico honos tribuendus, Eccl. 38. 1. Locus dandus, v. 12.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Spiritus Domini fuper me, eo quod vixerit me Dominus. Ad annuntiandum manfuetis mifit me, vt mederer contritis corde. Ef. 41. 61. Non est opus valentibus medico, fed male habentibus. Matth. 9. 11. Marc. 2. 17. Luc. 31. Vtique diceis mihi hanc fimilitudinem: Medice cura teipfum, Luc. 4.

PATRYM SENTENTIAE.

Nouit medicus, quid falutiferum, quidve contrarium petat ægrotus. Agrotus, nolite ergo diftare, quæ vobis medicina velit apponere. Aug. in ferm. Contraria diuine conditionis præcepta medicina funt: a iunio reuocant, lucubrare non funt, ab omni intentione meditationis abducunt. Itaque qui fe medicis dederit, feipfum fibi abnegat. Ambros. fup. P. fal. 130.

Omnis medicina habet ad tempus amaritudinem: fed poftea fructus doloris fanitate monftratur. Hier. in Jer. l. 2. Improbis & imperitis est medicus, qui alienum mederi appetit, & ipfe vulnus, quod patitur, nefcit. Greg. in pafforal. Meris medicinalis est, vt fæpe feruorem vifcerum in pruriginem cutis trahat: & plerumque inde interius curat, vnde exterius fanguis. Ita nonnunquam diuina difpenfationis in medicamine agitur, vt exterioribus doloribus internum vulnus adimatur. Ibid. Ego plagis confcientie meæ malum iudico accommodatus me: dicamentum probis contumelias. Bern. in epif. XXX O fapi.